

In memoriam drs. G. R. Kruissink

Op 13 november 1989 overleed te Heelsum op 81-jarige leeftijd de oud-directeur van het Zuiderzeemuseum drs. G. R. Kruissink. Gedurende de jaren van zijn directoraat (1957-1973) verkeerde het museum in een fase van overgang waarin de problemen zich opstapelden. Het openluchtmuseum, dat een schaalvergroting met zich mee zou brengen en het karakter van het Zuiderzeemuseum ingrijpend zou wijzigen, bestond nog niet. Weliswaar lag er reeds vele jaren een ontwerp voor het openluchtmuseum, maar de realisatie ervan bleek al spoedig onmogelijk. Het plan was onder meer te groots en dus te duur van opzet. Na de komst van Kruissink zijn er een aantal nieuwe ontwerpen gemaakt, die evenmin voor verwezenlijking vatbaar bleken. Tenslotte werd er in 1970 een definitief structuurplan door alle betrokken instanties goedgekeurd, zodat aan het einde van het directoraat van Kruissink de eerste gebouwen, zoals de boerderij uit Zuiderwoude en de Wieringer kapel, konden worden opgeleverd.

drs. G. R. Kruissink
(1908 - 1989)

Intussen had Kruissink zijn werkzaamheden in hoofdzaak geconcentreerd op het binnenmuseum. Hij had grote belangstelling voor de schilderkunst en deze belangstelling kwam tot uiting in zijn publikaties en zijn talrijke aankopen van schilderijen en tekeningen. Daaronder bevonden zich werken van W. B. Tholen, Cornelis Springer, Jan Sluyters, J. H. Mastenbroek, F. Hart Nibbrig, Suze Robertson en Jos. Lussenburg.

Zijn eerste artikel in 'Uit het Peperhuis', dat hij reeds in het jaar van zijn benoeming schreef, had betrekking op recente uitbreidingen van het schilderijenbezit van het museum. Ook in later jaren schreef hij herhaaldelijk over de Zuiderzeeschilders en hun werken; niet alleen in het museumtijdschrift, maar ook in andere periodieken. Zo verscheen in 'Antiek' (1971/1972) een artikel van zijn hand, waarin hij zich terecht kritisch uitliet over de documentaire waarde van de schilderijen van Cornelis Springer. Kruissink hield van schrijven en hij deed het met zwier. Vrijwel jaarlijks publiceerde hij in 'Uit het Peperhuis', niet meer alleen over schilderijen, maar ook over onderwerpen van historische en volkskundige aard. Een onderwerp dat hem in hoge mate boeide was de merkwaardige Sinterklaasviering op de Waddeneilanden. Hij bestudeerde het gebruik tijdens verscheidene bezoeken ter plaatse, wat resulteerde in een monografie die een hele Peperhuis-aflevering besloeg.

Ook uit de vele tentoonstellingen die onder zijn leiding werden georganiseerd, kwam zijn zich steeds verbredende interesse naar voren. Een tentoonstelling over scheepssier werd zelfs aanleiding voor een diepgaand onderzoek op dit terrein. Na zijn pensionering legde hij de resultaten vast in een boek.

Terecht ontbrak de erkenning van regeringszijde voor Kruissink's werk niet. Voor zijn verdiensten voor het Zuiderzeemuseum werd hij benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

DR. D. G. M. VAN DER POEL